

Resoonari – Iedereen is leerbaar!

Het lesgeven aan deze doelgroep vraagt om een onderzoekende pedagogische houding en je moet veel aanreiken en uitproberen om te zien wat er aanslaat. Maar ook deze leerlingen willen artiest en musicus worden en uitgedaagd worden; en ze verdienen het dus om zodanig les te krijgen, dat hun ambities verwezenlijkt kunnen worden. Zorgers en ouders overtuigen we er van dat we niet bezig zijn met therapie maar daadwerkelijk met muzikale ontwikkeling; en dat dat niet alleen maar leuk is, maar soms ook zwaar. En uiteindelijk blijkt ieder mens leerbaar te zijn, de volgende stap te kunnen zetten, als je maar de juiste ingang weet te vinden en als leraar bereid bent om steeds opnieuw te beginnen – het is bij deze leerlingen minder vanzelfsprekend dat je kunt voortbouwen op eerder aangereikte kennis.

Het steeds weer op zoek gaan naar de juiste ingang bij deze mensen is een waanzinnig boeiend proces waar je als docent veel van opsteekt. In zijn algemeenheid zou het wat Resoonari betreft in het lesgeven primair moeten gaan om de ontmoeting met de leerling en het aanspreken van creativiteit en inventiviteit in het leerproces en niet om de theorievorming rondom didactische modellen.

Voor Resoonari is het cruciaal dat we naar buiten treden en laten zien wat er kan en we organiseren voorstellingen en concerten die maken dat het publiek anders gaat kijken. Ook wij moeten nog altijd onze plek bevechten en met beleidsmakers in gesprek, de politiek weet niet altijd bij welk loket we thuishoren! Het helpt enorm dat we samenwerken met de universiteit waarvan het onderzoek helpt om een goed en gefundeerd verhaal te hebben.

Maar enfin, 20 jaar geleden was er niets en nu is er naast de 300 leerlingen die hier wekelijks, zelfs een professionele band met musici die een salaris krijgen, goed voor onze zichtbaarheid.

We merken dat er meer belangstelling komt voor ons werk en onze methodieken die we ontwikkeld hebben. Er is veel uitwisseling met andere docenten en het lijkt erop dat we geen speciale muziekscholen meer nodig hebben; idealiter vindt het onderwijs aan deze groep met speciale talenten plaats in een reguliere muziekschool. Zover zijn we nog niet, maar er zit wel beweging in.

Hans Noijens